

centralnych, organach podległych bezpośrednio tym władzom i urzędów oraz w terenowych organach jednolitej władzy państwowej:

1. Podstawowymi kryteriami dla zakwalifikowania pracownika na jedno z trzech stanowisk inspekcyjnych przewidzianych w tabelach stanowisk władz i organów administracji państwowej są:

- 1) charakter powierzonych pracownikowi czynności, które powinny polegać na:
 - a) bezpośrednim powiązaniu z funkcjami inspekcji, nadzoru i rewizji wynikającymi z zadań jednostki zatrudniającej pracownika na stanowisku inspekcyjnym,
 - b) połączeniu z odpowiedzialnością za określony odcinek działalności nadzorowanej jednostki,
 - c) bezpośrednim kontakcie z nadzorowaną jednostką,
 - d) pełnieniu funkcji inspekcji, nadzoru i rewizji poza stałym miejscem pracy, z warunkiem przebywania w terenie określonego czasu, w zasadzie nie mniej niż jednej trzeciej czasu przeznaczanego na wykonywanie obowiązków służbowych; przy równoczesnym zachowaniu wszystkich wskazanych wyżej wytycznych inne okoliczności towarzyszące zwykle formom pracy inspektora, jak ilość i częstotliwość wyjazdów w teren, tryb normujący sprawozdawczość z przebiegu prac inspekcyjnych itp., nie mają decydującego znaczenia dla zakwalifikowania do grupy stanowisk inspekcyjnych;
- 2) zakres funkcji i odpowiedzialności zależny od stopnia wyrobienia społeczno-politycznego, kwalifikacji fachowych, stopnia znajomości zadań, struktury i form pracy nadzorowanej jednostki oraz stopnia opanowania techniki pracy inspekcyjnej.

2. W szczególności na stanowisko starszego inspektora zakwalifikowany może być pracownik, który bądź pełni we władzach naczelnych czynności związane z inspekcją, nadzorem i rewizją określonego odcinka działalności ministrów i urzędów centralnych, bądź kieruje pracą zespołu inspektorów.

3. Dla zapewnienia dopływu nowej kadry do służby inspekcyjnej powinno być w szerszym niż dotychczas zakresie wykorzystane stanowisko młodszego inspektora,

ustanowione w tabeli stanowisk władz naczelnych, ministerstw i urzędów centralnych zarządzeniem Nr 69 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 1951 r. (Monitor Polski Nr A-35, poz. 439). Do stanowiska tego mogą być zakwalifikowani pracownicy, którym zlecane są najprostsze czynności inspekcji, nadzoru i rewizji, wykonywane pod kierunkiem odpowiedzialnych pracowników.*

4. Wytyczne powyższe nie dotyczą inspektorów kontroli państwowej, kontroli finansowej, kontroli wewnętrznej i Państwowej Inspekcji Handlowej, których zakres czynności został unormowany odrębnymi przepisami, a mianowicie:

- 1) inspektorów kontroli państwowej — instrukcją o sposobie wykonywania kontroli przez organy. Najwyższej Izby Kontroli (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-92, poz. 1137), wydaną na podstawie art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74);
- 2) inspektorów kontroli finansowej — rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie organizacji i zakresu działania organów kontroli i rewizji finansowej (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 61);
- 3) inspektorów kontroli wewnętrznej — uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. i równobrzmiącą uchwałą Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr 51, poz. 292 i 293) i ogłoszonymi w Monitorze Polskim zarządzeniami Prezesa Rady Ministrów, wydanymi na podstawie pkt 7 przytoczonych uchwał Rady Ministrów i Rady Państwa w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w poszczególnych resortach;
- 4) inspektorów Państwowej Inspekcji Handlowej — dekretem z dnia 21 września 1950 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 396).

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

868

ZARZĄDZENIE Nr 135 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1952 r.

w sprawie ograniczenia pracy zarobkowej studentów szkół wyższych.

Na podstawie § 13 uchwały Nr 109 Prezydium Rządu z dnia 1 marca 1952 r. w sprawie ograniczenia pracy zarobkowej studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr A-22, poz. 283) zarządza się:

1. Zakłady pracy występujące do właściwego ministra, w trybie uchwały Nr 109 Prezydium Rządu z dnia 1 marca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-22, poz. 283), z prośbą o postawienie wniosku o zezwolenie na zatrudnienie studenta powinny dołączać do wniosku „ankietę dla studentów pracujących zarobkowo”. Formularze ankiet otrzymywać mogą studenci w uczelniach.

2. Przy składaniu wniosków, o których mowa w ust. 1, należy ściśle przestrzegać przepisu § 5 powołanej w ust. 1 uchwały, stanowiącego, że zakład pracy powi-

nien o wystąpieniu do ministra zawiadomić równocześnie na piśmie właściwego dziekana.

3. Wprowadzony na mocy powołanej w ust. 1 uchwały Prezydium Rządu zakaz wykonywania pracy zarobkowej przez studentów szkół wyższych bez uprzedniego zezwolenia nie dotyczy studentów wieczorowych szkół inżynierskich, które przeznaczone są dla osób pracujących. W związku z tym zdarzające się przypadki wypowiedzenia pracy takim studentom oparte są na błędnej wykładni powołanej uchwały i nie mogą mieć miejsca w przyszłości.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz